

teret for, og et Statens Husholdningsråd, som bør være et videncentret og en forskningsinstitution, er en sikring mod ensidighed og en styrkelse af fagligheden med præsentation af deres arbejde i bladet Råd og Resultater. To publikationer om det enorme emne forbrug kan ikke være for meget. Lad blot blikket glide hen over hyldeerne i kiosken og se, hvor mange magasiner der opfordrer til forbrug i forskellige genrer: biler, både, hi-fi, tøj, møbler, tingeltangel til hjemmet, bryllupper osv. Der er ikke ét, men flere magasiner for hvert enkelt af disse emner, hvis ypperste formål er at sælge ting inden for hver kategori, så skulle to forbrugerblade straks give et problem med koordineringen?

Jeg vender senere tilbage til resten med et spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Bent Hindrup Andersen var vidt omkring på en lang række områder, og jeg er ret enig med ham i, at de er væsentlige for forbrugerområdet. Men det er jo ikke lige dem, der er til debat i dag, og derfor synes jeg, vi skal holde os til de ting, vi diskuterer, og kigge på spørgsmålet: Hvilke konkrete initiativer på forbrugerområdet er der brug for at styrke?

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Hindrup Andersen: Hvad er det, Enhedslisten mener at kunne få ud af det, når man går sammen med de borgerlige partier og på den måde er årsag til, at der ikke bliver vedtaget nogen dagsordener i dag? Hvordan kan det være en styrkelse af forbrugerpolitikken? Nu er det lykkedes at få regeringen til at spille ud, oven i købet at spille ud med noget, der er ret godt. Hvorfor er det så afgørende for Enhedslisten at gå sammen med de borgerlige partier, så det pres, der lå i, at vi har et flertal for nogle progressive initiativer, forsvinder? Hvad er strategien, hvis der er en sådan?

Og for det andet vil jeg spørge: Hr. Hindrup Andersen kritiserer den konstruktion, der er lavet for forbrugerinformationscentret, men har hr. Bent Hindrup Andersen overhovedet læst regeringens oplæg? Det bliver jeg da i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det bliver meget i forlængelse af det spørgsmål, hr. Jørn Jespersen stillede her til sidst: Har hr. Bent Hindrup Andersen overhovedet læst regeringens udspil, eller har hr. Bent Hindrup

Andersen nøjedes med at læse rapporten fra 1996? Det synes jeg er lidt interessant at vide, for hvis det er et forkert bedømmelsesgrundlag, Enhedslisten har for sin stillingtagen på området, er vi jo i en ny situation, som måske kan pege lidt mere fremad i stedet for den lidt negative indstilling, Enhedslisten indtil nu har udvist over for regeringens i øvrigt meget fremsynde forslag.

Jeg bliver nødt til at tilføje et enkelt lille spørgsmål, som jeg også stillede til hr. Jens Vibjerg, og det er jo meget interessant, at det sådan set er lidt af de samme klange, man anslår fra Enhedslistens og partiet Venstres side, nemlig: Hvordan kan man skelne mellem organisationernes medlemmer? Når de sidder i Statens Husholdningsråd, er de faglige, men når de sidder i Forbrugerrådet, er de altså politiske. Hvordan kan man dog skelne i den dér sammenhæng? For mig at se er organisationerne de samme, og de repræsenterer de samme organisationspolitiske interesser, som i øvrigt er respektable.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg siger tak for lejligheden til at svare på spørgsmålene, for det ville jeg gerne have sluttet af med før.

Hvis vi skal se på strukturen og tager Forbrugerrådet først, opfatter vi det som en politisk uafhængig organisation, som vi godt kan sammenligne med Danmarks Naturfredningsforening. Vi synes, det mangler basis og fødder at stå på. Det er udmærket, at det er bygget op på initiativer af nogle organisationer, men det bør udvikle sig til at være en slagkraftig politisk organisation, som er uafhængig af staten.

Når vi ser på forskningen, er det min opfattelse, at Statens Husholdningsråd også skal udvikle sig til i langt højere grad at være en egentlig forsknings- og dokumentationsorganisation, som skal være kendetegnet på samme måde, som de øvrige statslige forskningsinstitutioner er i dag – altså med et bredt sammensat repræsentantskab, som jeg nævnte før, som ikke skal bestemme indholdet af forskningen. Der skal være forskningsfrihed i institutionen, men det er staten, der har ansvaret for, at denne forskningsfrihed bliver etableret.

Så et svar til hr. Jørn Jespersen, som spurgte, hvad jeg har fået ud af det: Jeg er ikke gået sammen med Venstre og De Konservative. Jeg tror nok, de opmærksomme lyttere har opfattet, at